

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB14 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB14 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 , s. 68. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter:
<https://tekster.kb.dk/text/sks-nb14-txt-shoot-n57.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB14:57

#

Hvad jeg altid har sagt, og Anti-Climacus da især indskærpet: det Xstliges Vanskelighed fremkommer egl. først, naar det skal sættes sammen med den Enkelte, naar den Enkelte, Du og Jeg, skal gjøre Alvor af at tilegne sig det, at turde sige: det er mig, det angaaer; thi da er det Christelige altfor høit, og Forargelsen ikke til at undgaae.

[a] Det Christeliges Vanskelighed, og vor Tids Underfundighed.

Ligesom man nu undgaaer den anden det Christeliges Vanskelighed: Samtidigheden og forvandler det til noget Forbigangent, saaledes undgaaer man den Vanskelighed med den Enkelte, ved bestandigt at underskyde et Objektivt. Naar jeg skal sige: Som en Brudgom elsker Xstus mig, mig S. A. Kierkegaard, eller mig, H. Martensen, eller mig, J. P. Mynster – ja saa kniber det. Hvad gjør man saa? Saa underskyder man: Kirken; som en Brudgom elsker Xstus Kirken, der er Bruden. See, nu gaaer det ganske behageligt. Et saadant uhyre Noget som Kirken, Kirken, der nu har bestaaet i 1800 Aar, bestaaet, som det hedder, af Milioner og Milioner – et saadant uhyre Noget, det synes at være commensurabelt, i almdl. msklig Forstand commensurabelt for Xstus – og saa er jo Forargelsen gaaet ud.

Og nu tænke man sig hvilken Confusion! Naar jeg foredrager det om den Enkelte, da skal det være subjektivt Liebhaberie – men det andet det er den objektive Xstd! O, I Gavtyve! eller rettere sagt, de vide end ikke selv, hvor snildt deres Taktik er, for at underminere al Xstd.

Til min store Glæde læser jeg idag hos Luther (i Prædikenen paa 20 Søndag efter Trinitatis Evangeliet, Kongen, der gjør sin Søns Bryllup) hvor han udvikler, hvorledes »^bKjød og Blods Blindhed og Forstokkelse vældigt strider mod dette om, at Xstus som en Brudgom elsker mig og Dig«, jeg læser disse Ord^c: .... Verden indrømmer vel ogsaa tilnøds, at Xstus er en smuk, ædel, from og trofast Brudgom, og hans Kirke en herlig, salig Brud. Men naar Enhver for sig skal troe, at han ogsaa hører Xstus til, samt at Xstus bærer saadan hjertelig Kjerlighed til ham – da gaaer Alting istaae.«

b den gamle Adam

c p. 564. anden Spalte

Gud skee Lov for Luther! Det er dog immer en god Hjælp mod den næsten afsindigt opblæste dogmatiske og objektive Indbildskhed, der ved at gaae videre, afskaffer Xstd.